

LIS GROES foreslår, at man arbejder lidt videre med tankerne, der er kommet frem her. Ungdomskredsen holdt sit møde for åbne døre. Ikke alt, hvad der blev sagt, er kommet frem. De unge har lagt tingene åbent frem. Har megen sympati for, at disse ting foregår i dagslys. Nogle mener det modsatte. Foreslår, at det overlades til f.u. at tage stilling på baggrund af de faldne udtalelser.

KAREN FRANDSEN spørger om, hvem der er indbudt.

RITA KNUDSEN redegør for, at det er Norsk Kvinnesaksforening, Fredrika Bremer Förbundet, Sverige, Svenska Kvinnoförbundet og Union Kvinnosaksförbund, Finland samt Kvenrettindafelag Islands, Oplyste, at D.K. plejede at samarbejde med Nationalrådet, som imidlertid ikke i år ønsker at stå som indbyder, men de vil sende en repræsentant.

Pkt. 5. D.K.s historie

INGA DAHLSGÅRD redegjorde for de overvejelser, man havde gjort sig m.h.t. udarbejdelsen af den fortsatte D.K.s historie.

I forbindelse med det samarbejde, hun havde haft via Radioen, med Eva Hemmer Hansen, var hun kommet på den tanke, om ikke man skulle bede E.H.H. om at skrive den. Efter sanktion fra landsformanden og næstformanden havde hun henvendt sig til E.H.H., som havde indvilget. Det er jo en stor fordel, at man ved, at hun kan skrive. Dertil kommer, at man kan regne med, at det bliver et arbejde, der kan stå for en saglig kritik. Der er endnu ikke truffet nogen aftale, men det skal gøres, hvis vi her kan godkende hende til det. Hun er jo levende interesseret i al kvindespørgsmål. Ville mene, at det bliver en udmærket bog.

Derefter kommer spørgsmålet om pengene. Den, der intet vover, vinder intet. Hvis vi ikke søger efter penge, så får vi ingen. Hvad det vil koste, aner jeg ikke. Det er også et spørgsmål, om et forlag vil tage den. Sidst var det Gyldendal.

NATHALIE LIND takkede I.D. meget, for at hun har formidlet E.H.H. overtagelse af hvervet. Ikke alene fordi hun vil gøre det godt, men også fordi det er lettere at opnå støtte, når det er hende, der står for det.

Man skal inden 1. september søge tipsfonden og jeg har talt med en fuldmægtig, som mente, at hvis vi søgte til tiden og så senere fremkom med detaljerede oplysninger, ville vi være med i rækken.

Om Gyldendal og forholdene der er det lykkedes at finde de gamle